

Šakvický zpravodaj

MK ČR E 20162 | duben | 1/2024

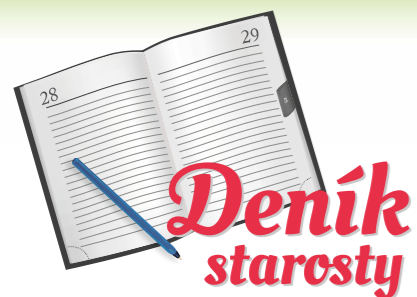

Foto: Miroslava Jakubčíková

Foto: Veronika Svobodová

Ahoj všichni, kteří máte rádi Šakvice!

A doufám, že máte rádi i drobné změny a nebráníte se jim. Něco se oproti minulému zpravodaji mění i v tomto úvodním sloupku. Zmizelo jedno písmeno z nadpisu. Nebojte, nejde o žádný palácový převrat a rozkol v šakvickém zastupitelstvu. Úvaha o tom, že budu starosta, byla na stole už v rámci voleb do zastupitelstva. Tenkrát se nám ale podařilo přemluvit paní starostku, ať ještě alespoň rok ve funkci vydrží, protože má přece hromadu rozjetých projektů a ještě spoustu elánu. A hlavně bylo potřeba si co nejdříve podržet její organizační i jiné schopnosti: dokázala toho pro Šakvice opravdu hodně a patří jí obrovský dík nejen ode mě. Hezky to všechno rekapituluje ve svém článku.

Tomášek není úplně tradiční šakvické příjmení. Přistěhovali jsme se do Šakvic v roce 1996 a začali rekonstruovat starší dům na ul. Hlavní s nápisem na vchodových dveřích Gron. Tatínka (elektrikáře) jste měli příležitost potkat v místních restauracích, jak hraje na harmoniku. V blízkém kostele jsem se nenápadně integroval do hudebního uskupení Srdce ze Šakvic, kde jsem potkal i svoji drahou polovičku. V roce 2005 jsem dostudoval VUT FIT a vzali jsme se. Máme tři děti školou povinné – fyzičku a přírodovědkyni Martu, tanečnici Kláru a technika Matěje. Do zastupitelstva jsem šel v roce 2014, protože jsem se chtěl dozvědět něco o dění v obci a mít možnost se ho i aktivně

účastnit. Tehdy na kandidátce KDU-ČSL, kterou měl na starosti p. Svoboda. Profesně jsem informatik – zabývám se vývojem aplikací a systémů na úrovni low-code programování a analýzy. Rád bych zůstal v kontaktu s IT světem i jako starosta, protože tady víc než kde jinde platí: Kdo chvíli stál, už stojí opodál. Nový místostarosta je Miroslav Brůček. Je ředitel ZUŠ, učitel a bývalý trumpetista v Tufarance. Má doma paní učitelku ze ZŠ Šakvice, skvělého zpěváka a kytaristu Mirka, bubenici a klavíristku Elišku a malou zpěvačku Aničku.

Starosta a místostarosta nejsou na obec sami. Rozhodovací pravomoci má hlavně zastupitelstvo a hodně věcí se na poradách zastupitelstva ještě upřesňuje. Bez podpory zastupitelstva nejde větší na akce zrealizovat. Úspěchy i neúspěchy neseme všichni společně. A chtěl bych vás všechny povzbudit – pokud budete mít

nějaký dobrý nápad, který obec v kladném slova smyslu přenesne o dvě století dál, tak volejte nebo pište. Telefon na mě je 724175616, e-mail starosta@sakvice.cz. Použijte klidně i zprávu přes messenger obce, dostane se to ke mně. Kontakty na ostatní zastupitele najdete na stránkách obce. Díky.

David Tomášek, starosta

■ ZŠ přístavba v podkroví a tělocvična

V první řadě potřebujeme završit rekonstrukci v základní škole zdárnou kolaudací. K tomu je nutné vyjádření hasičů, hygieny a stavebního úřadu. Hygienu máme zdárně za sebou a připomínky hasičů jsme vyřešili. Teď už zbývá jenom razitko stavebního úřadu. Věřím, že se nám podaří dát všechno dohromady a pak se můžete těšit na den otevřených dveří, kde vás novými prostory provedeme.

Prostory jsou to krásné a prosvětlené. Máme připravenou i klimatizaci, pokud by se ukázalo, že v podkroví je v červnu přece jenom větší teplo. Děti mají nové čtyři učebny, které jsou vybaveny tabulí s interaktivní dotykovou televizí. Pro učitele je nachystaný větší kabinet typu sborovna. Od Davida Zemana v něm máme malou kuchyňku a další vybavení se chystá. Součástí nových prostor jsou i sociálky (kluci, holky) a menší míst-

nost, která bude sloužit jako sklad pomůcek. Hrušecká stavební stihla v únoru dokončit i tělocvičnu. Šlo tam primárně o zlepšení izolace stěn a v rámci těchto úprav je změna i v nástupních prostorech do tělocvičny – schody jsou nově kovové, pod nimi

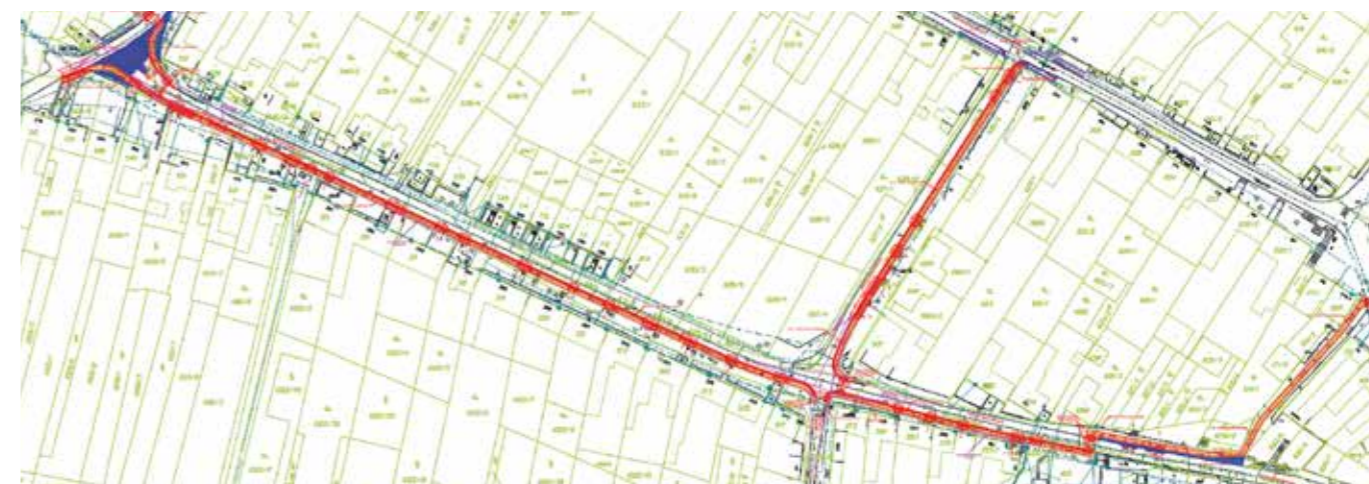
a před nimi vznikly prostory na cvičební pomůcky. Díky všem ve škole za spolupráci – není snadné tyto věci řešit za provozu.

■ Chodníky

Dostali jsme dotaci na chodníky v ulici Podzahrady a Pekařská. Ještě v zimě je zkusíme vysoutěžit a pak už realizaci nic nebrání.

S tím souvisí i úprava prostranství kolem kostela (nechceme, aby si kdokoli zvykl parkovat na chodníku/dlažbě před koste-

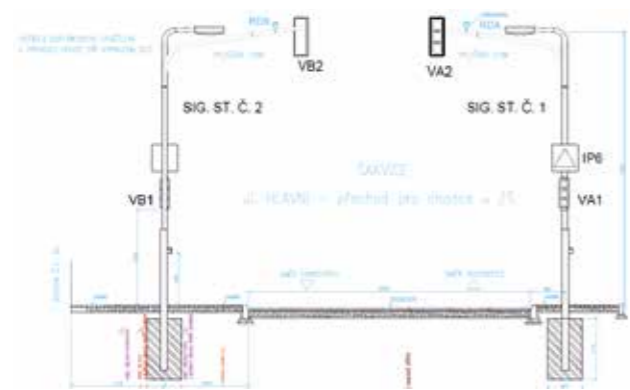
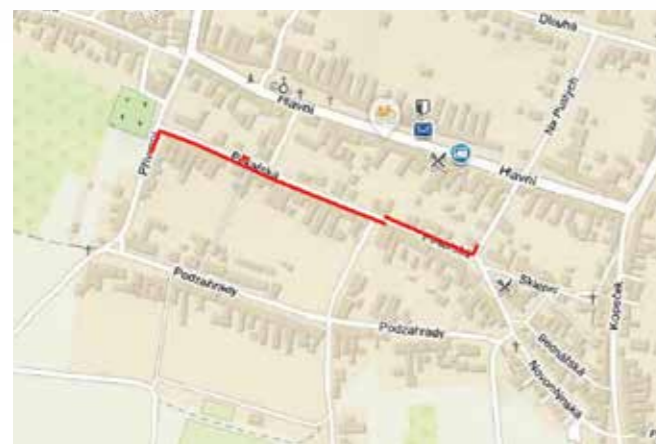

V plánu je ještě chodník na Hlavní – tam by byla úprava jenom v případě, že se půjde přes dotaci. Chodník je zatím v dobrém stavu, ale neodpovídá parametry (sklon, prvky, šířka) pro vozíčkáře a nevidomé. Což je škoda.

V rámci tohoto projektu řešíme úpravu v uličce vedle školy – rádi bychom ji víc vyhradili pro potřeby školy a udělali bezpečnější pro děti. Vzniknou tady nová parkovací místa a místo na kola. Běžný průjezd bude ztížený.

lem) a přechod ke škole doplní světelná signalizace – semafor. Pokud nám to finančně vyjde, tak by se mohla udělat ještě spojka mezi Výhonem a školkou.

A tak trochu obcí neplánovaná akce – ED.G. Na ulici Nádražní vede kabel NN k novým domům a zároveň tuto větev posiluje, aby nedocházelo k výpadkům. V rámci tohoto projektu bychom se mohli dočkat předlážďení chodníku od horní zastávky k ulici Hlavní – ten je už hodně zničený.

■ Dílny v areálu družstva a garáže

Pokračujeme v opravách. Uděláme sociálky pro hasiče a nad garážemi je naplánovaná nová střecha.

■ Stromy

Lipová alej k přehradě prošla údržbou – prořezem. Je důležitý kvůli růstu stromu a tvorbě jeho koruny. Sundáváme oplocenky v biokoridoru kolem přehrady. Stromy už jsou dostatečně velké a nepotřebují takovou ochranu. U vysílače na Vinohradní máme mandloňovou alej – na části pozemku se stromy neuchytily a uschly, tak jsou tam nově vysázené různé druhy švestek.

■ FVE - čistička a obecní úřad

Dotaci na fotovoltaickou elektrárnu máme, ale kvůli statické střešce na obecním úřadě jsme museli upravovat parametry studie – FVE na obecním úřadě bude nakonec nad zasedací místností – tam je plochá střecha. Počítáme s realizací v první polovině roku, ať může přes léto ve veselé vyrábět. Spotřebovávat budeme v místě bez přetoků do sítě – ČOV má dostatečně velkou spotřebu, aby se tam uplatnila vyrobená elektrina hned, a u obecního úřadu zase máme stálou spotřebu díky serveru.

FVE chceme postupně rozšiřovat i na další obecní objekty, kde by to normálně nedávalo až tak velký smysl – třeba školka přes léto, kdy je největší výroba elektřiny, nefunguje. Ale od půlky roku by mělo být možné sdílet elektrinu mezi jednotlivými odběrnými místy, takže elektrinu vyrobenou na školce bychom mohli spotřebovat v rámci jiných budov.

■ Strachotínská

Tato ulice sice zatím neexistuje, ale už k ní máme připravenou zastavovací studii. V rámci nového územního plánu mohou být domy z obou stran, podle současného tam mohly být pouze sklepy. Polní cesta je tam ale bohužel vyježděná mimo plány – na soukromých pozemcích. Budeme se ji snažit trochu posunout do správných míst, protože tam mohou vznikat sloupky na přípojky NN. A takový sloupek uprostřed cesty moc dlouho nevydrží.

■ Sokolovna

Tady nás čeká převod (pokud dopadne) do vlastnictví obce. Nebyla to snadná práce a hezký článek k tomu sepsal starosta Sokola, p. Jaroslav Neuman. Díky všem a držíme si palce, ať se to povede. Další kroky určitě budeme ladit se Sokolem – měla by vzniknout studie, co s tímto objektem dál a pak budeme pokračovat projektovou fází.

David Tomášek, starosta

■ Odběr novinek z obce

Pokud chcete být průběžně informováni, co se v obci děje, tak zkuste některou z těchto možností:

- Odebírejte novinky do mobilní aplikace (vyhledejte v aplikačním obchodě „Obce na webu“ a přidejte „Šakvice“) nebo můžete jít na <https://www.sakvice.cz/novinky-do-mobilu/>
- Odebírejte novinky na e-mail – registrovat se můžete na <https://www.sakvice.cz/odber-novinek-na-e-mail/>
- Poslouchejte hlášení rozhlasu.
- Ptejte se svých zastupitelů a přijďte na veřejné zastupitelstvo.

David Tomášek, starosta

novinky do mobilu

novinky na e-mail

■ Rozloučení paní starostky

Milí spoluobčané.

K 26. 1. 2024 jsem ukončila po 14 letech svoji činnost ve funkci starostky obce. V zastupitelstvu obce zůstávám dál.

Když jsem v roce 2010 nastoupila do funkce starostky obce, tak se přiznám, že po měsíci jsem to opravdu chtěla vzdát. Neměla jsem žádné zkušenosti s prací v Zastupitelstvu a na obci. Hromadily se problémy jeden za druhým, na účtu nebyly peníze a splácel se úvěr. Na stole se kupily pokuty za nefunkční čistírnu odpadních vod, za ukládání odpadu do jámy za obcí (šutrák), stížnosti maminek, že nejsou místa v mateřské škole (mateřská školka na ul. Dlouhé byla v nevyhovujícím stavu a zavřená), nefunkční kabiny a v dezolátním stavu, fotbalové hřiště postupně zarůstalo plevelem, nebyla stavební místa, v okolí obce nebylo kam jít na procházku, nevyužitá orlovna, nevyhovující archiv na obecním úřadě atd.

Přiznám se, že jsem opravdu dřela a snažila jsem se získat peníze, kde se dalo, žádala jsem snad o každou dotaci s nadějí, že vyjde. Postupně se začalo dařit a díky dotacím se nám podařilo postavit novou čistírnu odpadních vod, dobudovat kanalizaci a vodovod v obci, zasítovat pozemky pro výstavbu rodinných domů, provést rekultivaci skládky a vybudovat nový sběrný dvůr, postupně budovat chodníky v obci a opravovat komunikace, zrekonstruovat osvětlení v celé obci, zateplit všechny obecní budovy, půdní vestavbu OÚ, nový územní plán a pozemkové úpravy. Byla jsem nadšená, když se podařilo získat dotaci na cyklostezku a dojednat s dráhou vybudování podchodu na nádraží. Už si málokdo vzpomene, jak to bylo nebezpečné přebíhat koleje a jít za tmy po cestě z nádraží.

Podařilo se postavit novou mateřskou školku a současně opravit i starou mateřskou školku. Postupně zrekonstruovat základní školu a vybudovat další patro, kde vznikly čtyři nové třídy, sborovna a sociálky pro chlapce a dívky, zvětšit kuchyň a jídelnu. I když tomu spousta lidí nevěřila a byl to opravdu těžký úkol, podařilo se obnovit druhý stupeň základní školy, díky usilovné práci současné paní ředitelky PhDr. Lenky Havelkové. Představte si, že když nastoupila, tak v Šakvicích byla jen trojtrídka (první třída, potom spojené ročníky druhá a třetí třída a čtvrtá a pátá třída). Dnes ve škole máme devítiletku.

Touto cestou bych chtěla současně paní ředitelce poděkovat za její usilovnou práci a hlavně za to, že se nám s její pomocí podařilo opět obnovit druhý stupeň základní školy. Určitě na tom mají velkou zásluhu i Bc. Jana Svobodová a celý učitelský sbor. Touto cestou všem moc děkuji.

V současné době máme na účtu dost peněz a čekáme, jak jsme uspěli v žádostech o dotaci na chodníky na ul. Podzahrady a Pekařské, zalesnění kolem nových mokřadů u Zaječského potoka, jsou připraveny projekty na zasítování pozemků směrem na Strachotín, a u hřiště – 3. etapa. Je připraven i projekt na výstavbu požární zbrojnice, zde čekáme na vhodný dotační titul. Ráda chodím do přírody a při procházkách v okolí obce mě hodně trápilo, že výstavbou Novomlýnské nádrže zmizely krásné lesy, šakvicí rybník, Tůfarka a všechna krásná místa, kam jsme jako děti chodili. Postupně se podařilo díky dotacím vybudovat rybník, mokřady a zalesnit velkou část v okolí obce, vysázet spoustu stromů kolem polních cest.

Ráda se procházím lipovou alejí směrem k přehradě a jednu až stromy vyrostou, poskytnou nám stín před spalujícím sluncem. Postupně, až se odstraní všechny oplocenky podél výsadeb, budeme se moci procházet květnatou loukou a hlavně ve

stínu stromů po celém okolí obce, tzn. od hluboké až po nový rybník.

Možná si už nikdo nevzpomene a bere to jako samozřejmost, že v obci máme vítání občánků a vydáváme zpravodaj. Tyto akce se nám podařilo obnovit od roku 2011 a od roku 2018 máme první šakvicí krok.

Věřila jsem, že kdo si hraje, tak nezlobí, proto jsem se snažila získat dotace, aby se vybudovala dětská hřiště, nové kabiny, zavlažování na hřišti, hřiště s umělým povrchem, plážový volejbal, workout, posilovna a knihovna.

Všechno co jsem zde uvedla, je společným dílem celého zastupitelstva, které mně bylo po celou dobu velkou oporou. Tímto bych chtěla všem moc poděkovat.

Dále bych chtěla poděkovat všem občanům, kteří se snaží na úkor svého volného času vést různé kulturní a sportovní kroužky. Bez těchto občanů by vesnice nežila a díky tomu jsme v roce 2013 získali titul „Vesnice JMK“.

Musíme si ale dávat velký pozor, aby se tyto aktivity nestaly komerční záležitostí pro pár občanů.

Po mnoha letech se podařilo obnovit sbor dobrovolných hasičů a od loňského roku máme v obci i JSDH. Toto se podařilo díky usilovné práci p. Trávníka a p. Polomini. Věřím, že jednou se dočkají i požární zbrojnice. Prozatím jsme se snažili pro ně vybudovat zázemí v dílnách bývalého družstva.

Co mě nejvíc trápilo a určitě trápí i ostatní starosty, jsou občané, kteří jsou stále nespokojeni a neustále něco kritizují.

Když jsem pracovala na Flaze, dodnes si vzpomínám na jednu otázku, kterou mně kdysi dal jeden kolega. Také jsem občas nadávala, že v obci chybí to a nebo ono. Přišel za mnou a klidně se mně zeptal: „Cos vlastně pro to udělala ty, aby se něco změnilo?“ Uvědomila jsem si, že vlastně nic.

Proto bych ráda těmto ustavičně nespokojeným občanům sdělila, aby se nad touto větou zamysleli a dali si stejnou otázku.

Každý starosta, ať to byl pan Dofek nebo paní Brzobohatá, se svou měrou zasloužili o rozvoj naší obce, každý měl své priority a tak si ho všichni pamatujeme. Pan Dofek byl budovatel, paní Brzobohatá se především zasadila o rozvoj kultury v obci a já jsem byla především pro přírodu.

Věřím, že nový pan starosta přinese naší obci zase něco nového a naše obec bude dále vzkvétat.

Na závěr bych mu ráda citovala slova pana Dofka, na která jsem si dost často vzpomněla:

„Užívej si první rok ve své funkci, budou za tebou všichni chodit, poplácávat tě po ramenou a říkat, jak je skvělé, že je konečně změna, že tam ten a nebo ta za nic nestál(a) a nic neudělal(a), další rok za tebou budou chodit s různými požadavky a budou velcí kamarádi. Až dosáhnu svého, za pár dnů si tě ani nevšimnou. A pokud vydržíš déle, pamatuj si, že ztratíš hodně přátel a získáš spoustu nepřátel. Ale na druhé straně poznáš spoustu skvělých, obětavých a zajímavých lidí. Těch si važ, to jsou ti praví a skuteční přátelé. Lidé si budou pamatovat jen to, co se nepovedlo, na to dobré se brzy zapomene. Pokud se s tím nesmíříš, raději odstup a žij si svůj klidný život jako doposud.“

Tak pane starosto, přeji ti hodně štěstí a držím ti palce, fandím ti a věřím, že pod tvým vedením naše obec bude i nadále vzkvétat.

Drahomíra Dirgasová

■ Ze života MŠ a ZŠ Šakvice

Ve školním roce 2023/2024 má šakvická škola po dlouhých letech žáky 9. třídy. V době, kdy se rozhodují o svém dalším vzdělání a budoucí profesní orientaci, rozhodla vláda o novém způsobu podávání přihlášek na střední školy i o nových pravidlech přijímacího řízení. Jaké mají žáci informace, jak se rozhodují, jak změny vnímají, se můžete dočíst z následující ukázky kolektivního rozhovoru, který probíhal v lednu 2024 v deváté třídě.

Kolik přihlášek si můžete podat na SŠ?

Žákyně V: 3

Komentář ŘŠ: Ano, v každém kole si může žák podat 3 přihlášky. V případě, že bude vykonávat i talentové zkoušky, si jich může podat 5.

Kolik kol přijímacího řízení bude?

Žák M: 2

Žák T: 3

Komentář ŘŠ: Budou tři kola přijímacího řízení – v únoru, květnu a červnu. Druhé a třetí kolo vyhlašuje ředitel SŠ pouze v případě volné kapacity.

Čím se musíte u podání tří přihlášek řídit?

Žákyně E: Kritérii pro přijetí.

Žák V: Pořadím – určením priority.

Komentář ŘŠ: Každá škola vyhlašuje povinná kritéria pro přijetí a nově musí být u každé přihlášky stanovena priorita školy.

Pokud se nedostanete na školu první priority, ale až na druhou, můžete podat odvolání?

Žákyně J: Nemůžu

Komentář ŘŠ: Odvolání je zrušeno, stejně jako zápisové lístky.

Kdo si zjistil všechna kritéria škol?

Žák V: „Potřebuji průkaz zdravotní způsobilosti a vysvědčení. (ISŠ Automobilní Brno, obor automechanik), další dva žáci se hlásí na stejnou školu.

Žák L.: „Po talentových zkouškách jsem přijatý na 2 školy.“
Kritéria žák znal. (Střední škola umění a designu Brno a SPŠS Brno).

Žákyně V.: „Na škole požadují vysvědčení – bodová hodnota 40 %, potvrzení od lékaře a úspěchy z olympiád.“ (Střední průmyslová škola chemická Brno).

Žákyně M.: „Důležitá je lékařská způsobilost a průměr z vysvědčení.“ (Střední zdravotnická škola Brno).

Komentář ŘŠ: Školy zveřejnily různá kritéria, která požadují – výsledky přijímacích zkoušek /testů/, výsledky talentových zkoušek, vysvědčení nebo jen průměry známek, úspěchy v soutěžích a olympiádách, zdravotní způsobilost apod.

Jste s rodiči domluveni, jakou formou podáte přihlášku?

1 žákyně vyplní ručně.

12 žáků vyplní kompletně elektronicky.

Ostatní neměli vyjasněno, jakým způsobem podají přihlášku. Komentář ŘŠ: Přihlášku je nově možné podat třemi způsoby – elektronicky prostřednictvím DIPSY (digitální přihlašovací systém), podáním na poštu v podobě výpisu získaného z DIPSY nebo osobně na tiskopisu.

Kterou školu jste si zvolili jako svoji 1. prioritu?

Volba žáků je různorodá:

Gymnázium Brno Vídeňská, Gymnázium Brno Slovanské náměstí, Odborné učiliště Cvrčovice, ISŠ Automobilní Brno, Střední škola polytechnická Hustopeče – obor elektrikář, Gymnázium Hustopeče, Střední průmyslová škola Brno Sokolská, Církevní střední zdravotnická škola Brno, Střední škola umění a designu Brno, Střední průmyslová škola chemická Brno, Střední zdravotnická škola Brno Merhautova – obor oční optik, Střední škola Brno Charbulova – obor kuchař, ostatní žáci nebyli rozhodnuti.

Absolvujete nějaké přípravné kurzy na přijímací zkoušky?

4 žáci již absolvují přípravné kurzy na SŠ.

Komentář ŘŠ: V naší škole probíhá příprava na přijímací zkoušky každý čtvrtek odpoledne a v hodinách matematiky a českého jazyka žáci zpracovávají testové úlohy.

Kdo se systematicky doma připravuje na přijímací zkoušky? (např. testy CERMAT)

10 žáků odpovědělo ano.

Jakou si dáváte prognózu úspěšnosti?

V 1. kole – 9 žáků předpokládá úspěch v prvním kole.

V 2. kole – 7 žáků předpokládá úspěch v druhém kole.

2 žáci mají obavu, že budou muset absolvovat další kolo, ostatní se nevyjádřili.

Kolik z vás navštívilo dny otevřených dveří na SŠ?

20 žáků ano, někteří i vícekrát.

2 žákyně absolvovaly jednodenní program „Staň se žákem střední školy“.

V souvislosti se vzděláním a s budoucností je zcela nadčasový výrok Jana Amose Komenského: „Cílem vzdělání a moudrosti je, aby člověk viděl před sebou jasnou cestu života, po ní opatrně vykročoval, pamatoval na minulost, znal přítomnost a předvídal budoucnost.“

Přejeme našim devátákům šťastné rozhodnutí o své budoucnosti a úspěšné zvládnutí přijímacích zkoušek.

Lenka Havelková, ředitelka školy

■ Olympiády a vědomostní soutěže

Přelom roku se na druhém stupni nesl v doslova soutěžním duchu. Cílem všech pořádaných soutěží je rozvíjet u žáků nejen základní znalosti a dovednosti, ale také vzbudit jejich zájem o předmět. Žáci mohou porovnat své výkony nejen se svými spolužáky, ale také své vědomosti uplatnit v konkurenci jiných základních škol. Proto se naše škola již tradičně zapojila do řady soutěží podporujících šikovně a nadané žáky.

Přírodovědné soutěže jsou pro žáky zábavnou formou získávání a upevnění znalostí a dovedností v oblasti biologie, ekologie a životního prostředí, a proto jsme se rozhodli na naší škole uspořádat školní kolo Biologické olympiády pro zájemce z druhého stupně. Biologická olympiáda je pro žáky náročná, jelikož se nejedná jen o ověření teoretických znalostí, ale její součástí je nejen praktické poznávání rostlin a živočichů, ale také praktická část. V této části mají žáci za úkol podle návodu připravit několik vzorků pro mikroskopování, u jejichž přípravy je za potřebí nejen pečlivost a trpělivost, ale také přesnost při přípravě.

Olympiády jsou celostátní soutěže, které se konají postupně v několika soutěžních kolech. Školní kola Dějepisné, Zeměpisné a Biologické olympiády mají naši žáci již úspěšně za sebou. V Dějepisné olympiádě se již uskutečnilo okresní kolo, které bylo velmi vyrovnané na výsledky žáků, o jejichž pořadí rozhodovaly rozřazovací otázky. Dějepisné olympiády se účastnilo více než 50 žáků z celého Břeclavska. V nelehké konkurenci se nejlépe umístila žákyně 9. ročníku Vendula Trávníková, která získala 16. místo. Ještě lépe se umístila v okresním kole Olympiády z českého jazyka, kde získala 9. místo. Tato olympiáda se skládá ze dvou částí. V první části žáci řeší jazykové úlohy a druhou část tvoří slohová práce na zadané téma. Soutěž z českého jazyka umožňuje talentovaným žákům porovnat úroveň vlastního jazyka a slohového projevu s ostatními a získat motivaci k dalšímu odbornému růstu.

Velmi tímto gratulujeme všem zúčastněným. U ostatních olympiád se okresní kola budou konat v následujících měsících. Proto s námi postupujícím drzte palce, a popřejme jim mnoho dalších úspěchů.

Mgr. Michaela Bulířová, učitelka ZŠ

■ Zisk grantu Bezva Chemie

Nadace Experientia každoročně rozděljuje 200 000 Kč mezi projekty na zatraktivnění výuky chemie pro základní a střední školy. I letos byl vypsán grant s názvem Bezva Chemie, do kterého jsme se pokusili přihlásit. S velkou radostí jsme zjistili, že byl náš projekt vybrán a mohli jsme tak nakoupit chemické pomůcky v hodnotě 10

000 Kč. Byly vytvořeny sady se základním chemickým vybavením (např. zkumavky, kádinky, odměrné válce apod.), které už nyní žáci využívají k základním pokusům. Sady se nemusí používat pouze ve výuce chemie, ale mohou být přínosné ve všech přírodovědných předmětech či kroužcích.

Tereza Lengelová, učitelka ZŠ

■ Naše první vysvědčení

Také „prvňáčci“ se ve středu 31. 1. dočkali svého vytouženého vysvědčení. Uteklo to jako voda a vzhledem k tomu, že všichni celé pololetí pracovali jako včelíčky, dostali samé jedničky. Hodně úspěchů v dalším pololetí!

Mgr. V. Oulehlová, učitelka ZŠ, třídní učitelka 1. ročníku

■ Setkání s rodilým mluvčím

Co je v učení cizího jazyka nejdůležitější? Komunikovat – rozumět a mluvit. To si žáci základní školy vyzkoušeli před Vánoce. V posledním prosincovém týdnu zpestřil hodiny angličtiny

na naší škole rodilý mluvčí Mario z Jižní Afriky. Formou prezentace na interaktivní tabuli poskytl žákům z druhého stupně zajímavé informace o této zemi, kultuře, vánočních tradicích a zajímavých místech. Žáci měli možnost ověřit si svoje praktické znalosti jazyka. V rámci společného sdílení se snažili porozumět mluvené angličtině a pokoušeli se o jednoduchou konverzaci.

Toto setkání bylo velmi otevřené a přátelské. Děkujeme Mariovi za návštěvu, svěží vítr a nové impulzy. Velmi pěkně děkujeme paní ředitelce za organizaci jedinečné příležitosti se setkat s rodilým mluvčím a konverzovat v angličtině.

Mgr. Ivanna Žížka, učitelka cizích jazyků

■ Návštěva divadla Radost

Milým zpříjemněním předvánočního období byla návštěva divadla Radost v Brně. Navštívili jej žáci 1. stupně v úterý 19. 12. a ve středu 20. 12. 2023.

Na program bylo ztvárnění literární předlohy Astrid Lindgrenové – Pipi Dlouhá punčocha.

Jevištní podoba příběhu s Pipi Dlouhou punčochou byla plná neobvyklých dobrodružství. Pipi spolu s Anikou a Tomym se podívala do školy, na jarmark, na Tichomořský ostrov, usmažila námňance, poradila si s tuláky i policajty, zkrotila tygra a nakonec zachránila všechny před skutečnými piráty.

Děti sledovaly představení s napětím a ani nedutaly. O přestávce si prohlédly vestibul a interiér divadla s výstavou obrazů a loutek, v bufetu divadla posvačily, učily se správnému společenskému chování. Návštěvy divadel přispívají ke kulturnímu rozhledu žáků, a proto je budeme nadále pravidelně zařazovat.

Mgr. Jana Pavláčková, učitelka ZŠ

■ Čas jablíčkové vůně

Během celého projektu děti poznávaly ovoce a zeleninu. Společně jsme rozpoznávali chutě a procvičovali ostatní smysly. Povíдали si o práci na zahradě, poli i v sadě. Všechny děti moc dobře ví, kolik to dá práce, než se ovoce, nebo zelenina dostanou třeba přímo na talíř. Zároveň s přehledem řeknou co jim chutná a co ne.

Ale...většina dětí nevěděla co je „ŽEMLOVKA“. A tak mě napadlo dát do šatny plakát s výzvou „PEČOU CELÉ ŠAKVICE“ a světe div se, stačilo několik dnů a děti postupně přicházely ráno do školky se smíšenými pocity. Někdo si na žemlovce moc pochutnal a někdo ne! Nakonec jsem ale zjistila, že je vlastně jedno, jestli si děti pochutnaly, nebo ne, byly hlavně spokojené a nadšené z toho, že mohly společně s mámou vařit v kuchyni...

■ Život ve ŠD II. oddělení 2023/24

V prvním pololetí školního roku 2023/2024 navštěvovalo školní družinu II. oddělení 30 dětí. Celé pololetí děti pilně pracovaly na celoročním projektu nazvaném Planeta Země (moře, souš, zvířata, rostliny, lidstvo). S dětmi vyrábíme kreslenou mapu země, kde se postupně seznamujeme s jednotlivými kontinenty. Dále se děti ve školní družině věnují vyrábění vždy na dané

téma související s tématy plánu pro ŠD. Pořádáme akce spojené s pohybem. Jednou z prvních akcí v tomto školním roce byla halloweenská párty. Děti se zde věnovaly společnému plnění úkolů v týmech. Úkoly byly buď pohybové nebo naučné. Na konci každé takové akce měly děti vždy diskotéku. Další akce v tomto duchu byla mikulášská párty a karneval. Ve školní družině pořádáme akce s rodiči. První akcí v tomto školním roce byla drakiáda. Konala se v říjnu na místním fotbalovém hřišti. Děti s rodiči pouštěly draky, počasí bylo příznivé, větrné a slunečné. Velmi úspěšná byla akce Vánoční dílničky. Spolupráce dětí a rodičů byla pro děti z mého pohledu velmi přínosná. Děti byly velmi šťastné, že mohou ve škole pracovat na výrobcích s rodiči. Ve školní družině se věnujeme i přípravě na vyučová-

Protože si vaření doma všichni užili, rozhodli jsme se, že si společně něco uvaříme i v naší třídě. Děti si z domova přinesly jablíčka, která jsme nejdříve použili při počítání, třídění, cvičení, tvoření a poté jsme si je společně umyli, oloupali a nakrájeli. Během jednoho dopoledne jsme si připravili výborný nepečený jablčný dort a neskutečně dobrá jablíčková lízátka.

Receptů na jablčný dort si určitě najdete mnoho, ale na ty naše jablíčková lízátka se s vámi o recept ráda podělím vložením fotografie a věřte, že ho zvládnete úplně všichni, stejně jako některé maminky dětí z naší třídy Motýlků. Dobrou chuť!!!

Lenka Winterová, vedoucí učitelka MŠ

ni. Děti hrají různé naučné hry, jako na příklad anglické pexeso nebo barevné diktáty. Věnujeme se i četbě. Čteme jednou týdně v kruhu, čteme knihu Mikulášovy patálie. Přečteme si vždy společně kapitolu a potom děti odpovídají na otázky z knihy, které mám vždy předem připravené. Kdo správně odpoví na otázky ke knize, dostane sladkou odměnu. Nejoblíbenější hry pro děti v době odpočinkové činnosti jsou hra s legem nebo hra s loutkovým divadlem. Děti se věnují moc rády tancování, milují totiž pohyb, proto občas s dětmi máme v družině taneční odpoledne, kdy pořádáme s dětmi taneční soutěž. Děti si určí soutěžící – tanečníky, porotu a moderátora – uvaděče, této soutěže. Čas ve školní družině není jen o pobytu ve třídě, ale chodí se také na vycházky do parku, na hřiště nebo třeba k přehradě. Ve dnech, kdy mají děti zájmové kroužky, chodíme na školní zahradu. Děti se venku věnují pohybu. Využívají buď venkovní prolézačky, houpačky nebo si nosí švihadla a míče. Na webových stránkách ZŠ a MŠ Šakvice naleznete fotogalerie, kde můžete zhlédnout fotografie nejen k akcím ŠD.

Katarina Štrublová, vychovatelka ŠD II. oddělení

■ Uspávání broučků

První listopadové dny ve všech třídách mateřské školy, probíhaly přípravy v podobě nácvičku básní, písni, tanečků, výroby lucerniček, čelenek a hmyzího domečku. Zároveň měly děti možnost, za pomoci rodičů, plnit připravené úkoly na „Podzimní stezce“ v prostorách školkové zahrady.

Úkoly splněny, vše připraveno a uspávání broučků mohlo začít. Všechny naše malé berušky, také broučci i motýlci se sešli i s rodiči v nádvoří mateřské školy. Po zhlédnutí připraveného programu, všichni dětem zatleskali a společně za světylek lucerniček, lampionů a příjemné hudby, přešli na školkovou zahradu, kde si každé dítě našlo hmyzí domeček své třídy a tam společně s rodiči k zimnímu spánku uložili broučka, kterého si každé dítě přineslo z domova.

Venku se začalo stmívat, broučci už usínali ve svých domečcích a každá naše školková rodinka pomalu odcházela do svých domovů, kde si určitě alespoň někteří, s úsměvem na tváři, o zážitcích ze společně prožitého odpoledne vyprávěli ještě před spaním.

Všem rodičům děkujeme nejen za účast, ale také za pomoc dětem při plnění úkolů na podzimní stezce a za opravdu velkou kreativitu, kterou jste všichni vynaložili při vyrábění broučků z různých materiálů. Už teď se těšíme na další společné akce.

Za celý kolektiv MŠ Lenka Winterová, vedoucí učitelka

■ Tříkrálová sbírka

DĚKUJEME

Popice	67 966,00 Kč
Šakvice	54 327,00 Kč
Rakvice	42 078,00 Kč
Starovičky	35 343,00 Kč
Starovice	34 614,00 Kč
Pouzďřany	26 359,00 Kč
Strachotín	23 801,00 Kč
Milovice	22 830,00 Kč
Pavlov	20 997,00 Kč
Horní Věstonice	19 692,00 Kč
Zaječí	13 314,00 Kč
Dolní Věstonice	12 968,00 Kč
Nové Mlýny	6 953,00 Kč

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2024

**Tříkrálová sbírka opět rekordní.
Děkujeme za obětavost koledníků a štědrost dárců**

Začátek roku je již tradičně spojen s dobročinností. Tříkrálová sbírka roku 2024 je výzvou především pro malé koledníky, kteří s ikonickou kasičkou a v barevných pláštích obcházejí domovy a prosí o příspěvky potřebným. Letošní počasí opravdu důsledně vyzkoušelo odhodlaní našich malých králů, kteří vyrazili na koledu.

Mrazivý déšť a silný vítr nedovolil příliš dlouhé zastávky a proto malí králové někdy až rychlostí blešku procházeli své úseky. I tak se podařilo vykoledovat rekordní částku 4 011 261 korun.

Tyto prostředky poputují na Oblastní charitu Břeclav, která každoročně vypisuje záměry sbírky. Pro letošní rok poputují finance do domácího hospice, dobrovolnického centra, farních charit a především do záchranné sítě, což je projekt, který pomáhá konkrétním rodinám v akutní nouzi. Děkujeme všem koledníkům i dárcům, kteří jim otevřeli dveře.

Velké poděkování patří asistentům v jednotlivých obcích, kteří si své skupinky pečlivě hlídají a dbají na to, aby vše proběhlo tak, jak má. Ani nevíte, jak jsme rádi, že vás máme, že se na vás můžeme spolehnout.

Děkujeme za všechny společné zážitky, vaše nasazení, obětavost.

Dagmar Kokešová a tým Charity Břeclav

■ Návštěva kostela

V lednu letošního roku navštívili žáci 1.-2. ročníku náš šakvičský kostel sv. Barbory. Prohlédli si jeho krásný interiér, zazpívali koledy za doprovodu varhan a kytary, obdivovali sochy (zvláště sv. Cyrila, sv. Metoděje a sv. Václava, který drží v ruce prapor s nápisem „Nedej zahynouti nám, ni budoucím.“). Všechny přítomné samozřejmě okouzila vánoční výzdoba a betlémy. Míváme v posledních letech vystaveny betlémy hned dva. Jeden je ten, který si pamatujeme už jako děti, druhý nám pravidelně zapůjčuje paní Helena Rákosníková, za což jí patří velký dík.

V mnoha rodinách je zvykem navštěvovat během dovolené hrady, zámky, kostely, aj. Historie a kulturní památky patří k tomu, co nás stále zajímá, co chceme předat i našim dětem. Nebojte se přijít kdykoli na prohlídku kostela v obci, v níž žijete. Možností je dostatek – pravidelné bohoslužby (viz www.farnostsakvice.cz), vánoční koncert, nebo Noc kostelů, která letos připadá na pátek 7. června. Všichni jste srdečně zváni.

Eliška Brůčková

■ Světýlkování

Není adventní kalendář, jako adventní kalendář. V některém je čokoláda, existují i adventní kalendáře s vínem, a pak také ty, které můžete prožít jako bojovku. Martina Nevědělová zorganizovala Adventní procházku po Šakvicích. Každý večer před Štědrým dnem byla určena jedna ulice, na které se nacházelo

rozsvícené číslo. Na místě pak bylo písmeno do tajenky a malé drobnosti pro děti nebo i drobné občerstvení. Poslední světýlko s číslem 24 bylo symbolicky v kostele sv. Barbory a lákalo k prohlídce betlému. Díky za nápad i organizaci!

David Tomášek, starosta

■ Nebojme se děkovat

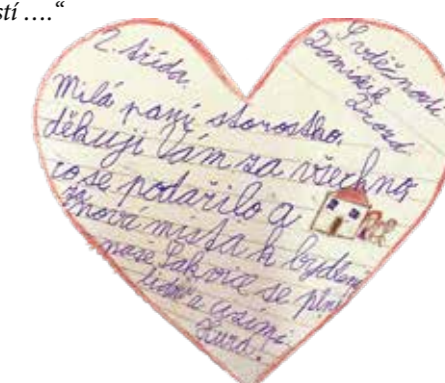
V pondělí 29. 1. 2024 navštívila školu paní starostka Drahomíra Dirgasová. Přišla žáky povzbudit před pololetním vysvědčením a zároveň se se všemi rozloučila z pozice starostky obce Šakvice. Nelehkou funkci předala panu Ing. Davidu Tomáškoví. Školáci i zaměstnanci školy jí poděkovali za veškerou spolupráci a druháčky přidali i pár vzkazů, ve kterých oceňují, na čem všem se paní Dirgasová během svých funkčních období podílela, k čemu dokázala nadchnout nejen sama sebe, ale i zastupitelstvo a mnohé občany.

Úryvky ze vzkazů dětí:

„Milá paní starostko, děkuji Vám za:

- ♥ opravu OÚ a Orlovny, kde můžeme slavit, dovází nám tam párky a také je tam knihovna a balkon...
- ♥ posilovnu v Orlovně, kde se můžeme scházet a posilovat...
- ♥ opravenou tělocvičnu...
- ♥ hřiště, na kterém si můžeme hrát a skákat...
- ♥ jídelnu, stoly a barevné židle...
- ♥ nové chodníky, na kterých se nezraníme...
- ♥ květiny, co voní na jaře a v létě...
- ♥ všechno, co jste pro nás udělala a za park, kde se můžeme scházet...
- ♥ nová místa k bydlení, naše Šakvice se plní lidmi a cizími... Hurá!!
- ♥ sběrný dvůr, na kterém můžeme třídít a za místa k parkování...
- ♥ novou budovu MŠ, kam chodí bráška, že si v ní děti mohou hrát a dovádět...
- ♥ čističku vody, přístavbu školy, úpravy kolem kostela,...
- ♥ organizaci super akcí...
- ♥ hezké rybníky, je u nich krásné léto u vody a je to v přírodě...
- ♥ S vděčností“

I každý z nás se může krátce zamyslet, za co lze poděkovat. Samozřejmě, že se nikdo nemůže zavděčit všem a ve všem, ale zkusme protentokrát vzpomenout jen na to dobré. Minulost nezměníme, budoucnost neznáme, ale v té malé chvílce přítomnosti vyčníme prostě DĚKUJÍ.

Eliška Brůčková

■ Hanesi

Ahoj všichni, tak to jsme my, kapela Hanesi. Muzikanti s hudebním vzděláním i bez něj. Muzikanti, kteří hrají s nadšením a srdcem. Můžete nás slyšet v místní vinárně U Kosmačků, kde to všechno začalo. A zde, hned na začátku, bych rád vyjádřil náš dík za obrovskou podporu, která je nám v tomto podniku poskytována. Jako každá kapela, tak i ta naše prošla změnami, kdy muzikanti přichází a odchází. A každý na Hanesi zanechal – anebo teprve vytváří, svou stopu. A to vše se odráží na playlistu a zvuku kapely.

V současné době hrajeme ve čtyřech. Já (Petr Polomini) hraju na el. kytaru a zpívám. Ten, kdo mě zná tak ví, že na kytaru hraju už řadu let a prošel jsem za tu dobu několika kapelami a hudebními žánry. Hudba je mi víc než blízka. A skutečnost, že moje hudební srdce tluče i v rytmu folkloru, je snad na mojí hře na kytaru a zpěvu taky poznat. Doprovodnou kytaru hraje Rošťa Klusák (ano, to je ten, co tu kejtru drží naopak :D). Rošťa oprášil hru na kytaru po několika letech a pustil se do toho opravdu s odhodláním. Tím však jeho úloha nekončí. Je taky dobrým zpěvákem a jeho hlasový projev najde uplatnění jak ve folku a country, tak v lidovkách. Další člen našeho uskupení je houslista Martin Hověžák. Martin je prostě countryman, výborný muzikant. Je to dřič, což se odráží na jeho houslové hře. Samozřejmě i Martin se umí do mikrofonu řádně opřít a jeho síla hlasu upoutá pozornost nejdříve posluchače.

Výraznou osobností v kapele Hanesi je harmonikář, baskytarista a vlastně multiinstrumentalista a zpěvák Jindra Hušek. Jindra je takový náš kapelní Guru. Je to opravdu Pan Muzikant a řada z vás ho určitě léta zná. Já osobně jsem velice rád, že ho v kapele máme. Je to člověk, který nejenom výborně hraje a zpívá, ale má ten dar, že dokáže svoje zkušenosti předávat dál. A za to mu patří můj velký dík.

Všech tří mých kolegů z Hanesi si neskutečně vážím a je mi vždy velkým potěšením s touto partou hrát. Hlavně to jsou chlapi, kteří nepokazí žádnou srandu. A my to děláme převážně proto, abychom se pobavili.

A teď něco o názvu. Dlouho jsme přemýšleli nad názvem kapely a padaly různé návrhy, ale pořád to nebylo ono. Pořád tomu něco chybělo. Až jednou mi můj kamarád ze sousední vesnice povídá: „No, musím se někdy přijet podívat, jak vám to Hanesům hraje.“ (A bylo jasno). Skutečnost, že se nám šakvičákům tak vždy říkalo (Hanesi, Hanesáci...), byla jasným impulzem pro pojmenování kapely. Píšu-li o Hanesi, nesmím zapomenout ani na to, že se k nám ve vinárně občas přidávají taky muzikanti a zpěváci z řad posluchačů a vlastně se tak stávají až už na jeden večer, nebo na delší dobu součástí kapely. Další poděkování patří našim fanouškům. I oni jsou vlastně svým způsobem členy Hanesi. Když přijdeme hrát a vidíme, že lidi v obecnstvu mají oblečená trika s logem naší kapely, tak to je pro nás víc než potěšující. A je fajn, tyto „Hanesáky“ potkávat na našich vystoupeních. Jsme moc rádi, že jste s námi a že nám dáváte najevo svou podporu. Tak to jsme my, kapela Hanesi. Kapela hrající country, folk, rock, lidovky... prostě všechno, co máme rádi. No a to je asi tak zhruba všechno o naší kapele. :) Nezapomeňte se taky podívat na náš FB – Hrajeme u Kosmačků.

Peta

■ Sportovec roku

Vyhlášení Sportovce roku 2023 okresu Břeclav proběhlo ve čtvrtek 22. 2. 2024 v Domě školství. Galavečer uspořádalo Regionální sdružení České unie sportu Břeclav ve spolupráci s městy Břeclav, Hustopeče, Mikulov a Jihomoravskou krajskou organizací ČUS. Akce se konala pod záštitou hejtmana Jihomoravského kraje Mgr. Jana Grolichy.

Součástí slavnostního ceremoniálu bylo udělení cen pro nejlepší jednotlivce, kolektivy, trenéry, sportovní naděje a uvedení osobností do síně slávy. V kategorii Talent - do 19 let byla oceněna plavkyně Fakultního klubu Brno - plavání Hustopeče Lucie Svobodová ze Šakvic, která je v současnosti studentkou druhého ročníku Gymnázia v Hustopečích. Lucie se věnuje závodnímu plavání od svých 7 let. Postupně se proboujela mezi plaveckou elitu České republiky pro danou věkovou kategorii a pravidelně se účastní mnoha závodů jak u nás, tak i v zahraničí. Největším úspěchem uplynulého roku jsou 7. a 8. místo na letním Mistrovství ČR juniorů. Vybojovala je v disciplínách 50 m a 100m motýl. Z minulého roku si v zimě přivezla z MČR první zkušenosti ze souborů mezi juniory a dospělými. Kromě MČR se pravidelně účastní závodů Českého poháru, v nichž se jí daří i přes juniorský věk vybojovat účast ve finálových bojích, které jsou bez věkového rozlišení pro dospělé a juniory společně.

David Svoboda

■ Šakvická Tůfarka

Šakvická Tůfarka
Kde kopeček Tůfarka je
málo kdo z Vás ví
jen šakvičtí domorodci
Ti Vám to povědí.
Tůfarka, to kopeček je malý
ale o to roztomilý
co tam rostlo fialenek
to už nikdo neví.

Tůfarka ta naproti je
před kopcem Pálavy
oni sobě každé ráno
pozdravení dají.
Kolem Tůfarky protékala
zrádná řeka Dyje
protékala bublající
o své velké krásě.
Teď jezero převeliké
před ní prostírá se.

Marie Šopfová, Podzahrady 182, Šakvice

■ Vítání občánků

21. ledna jsme do naší obce přivítali malé občánky. Ať se Vám v Šakvicích líbí!

David Tomášek, starosta

■ Knihovna Šakvice

Vážení čtenáři, v letošním roce jsme navázali na setkávání seniorů, kteří si zábavnou formou udržují svůj mozek v kondici na kurzech procvičování paměti s lektorem Zdeňkem Glozem. Pravidelnými účastníky tématických besed v knihovně jsou žáci základní školy Šakvice. Programy jsou doplněny četbou, pracovními

listy, ukázkou knih k danému tématu aj. Pro nejmenší čtenáře je vyhrazený dětský koutek s obrázkovými knihami. Na ty, co začínají číst, čeká v knihovně edice z prvního čtení a větším čtenářům nabízí knihovna řadu knih a encyklopedií, protože

svět knížek je pestrý. Pro prvňáčky a jejich rodiče každoročně připravujeme pohádkově laděnou akci pasování na čtenáře za účasti krále Oty I., aby je mohl pasovat do řádu čtenářského. Hned druhý den přišly děti s paní učitelkou do knihovny, aby si samy vybraly knížku z polic a dozvěděly se více o půjčování. V Týdnu knihoven se mohli žáci 6. a 7. třídy ZŠ setkat s brněnským rodákem Pavlem Čechem, spisovatelem a malířem, který přijel do knihovny, aby nám povyprávěl o své tvorbě. Jeho knihy získaly řadu ocenění a byly přeloženy do několika cizích jazyků. Knižní fond jsme obohatili o spoustu zajímavých knih a deskových her na rozvíjení logického myšlení. Nákup knih je více zaměřován na dětského čtenáře, barevnou ilustraci, která je motivuje ke čtení. Knižní novinky, ale i starší tituly, které stojí za to si přečíst, můžete najít ve VF regionální knihovny Břeclav,

kteří je 2 x ročně obměňován. Digitalizace je realita současné doby, a proto každý den je dobrým začátkem motivovat děti ke čtení. Je veliký rozdíl mezi stáhnutím si obsahu knihy z internetu a osobní návštěvou knihovny. Kniha je pořád jedním z nejdůležitějších prostředků, kterým poznáváme svět a učíme se. Během roku připravujeme rozmanité akce. Tou nejbližší bude beseda Po stopách novokřtěnců. Přijďte si poslechnout vyprávění MUDr. Pavla Šáchy doplněné i fotodokumentací o historii a životě v Šakvicích v letech 1533 – 1622. Mimo jiné zazní i píseň v hutteritštině v podání PhDr. Pavly Šachové. Vyhodnotili a ocenili jsme nejvěrnější čtenáře minulého roku. V kategorii dospělý čtenář se jím stala paní Ludmila Francová, která si vypůjčila 122 knih. V kategorii dětský čtenář se jím stala Ellen Novotná, která si vypůjčila 34 knih. Děkujeme a vážíme si jejich kladného vztahu ke knížkám. Výhercům blahopřejeme a předáme dárek. Velké díky patří paní starostce za poskytnu-

tou podporu, bez které by nemohly být uskutečňovány různé aktivity. V současné době má knihovna 3 408 knižních titulů. V loňském roce navštívilo knihovnu 539 návštěvníků. Vypůjči-

■ Habáni, novokřtěnci, nebo hutterité?

Na Moravě 16. a 17. stol. se pojmenování habán nevyskytovalo. Vzniklo až později na Slovensku a pojmenování se vrátilo k nám až zpětně.

Po smrti Jacoba Huttera, který se stal jejich vrchním správcem a jako představený (Vorsteher) se ujal vedení celé obce, přijali označení hutteritští bratři a používají je 450 let.

Po vyhnaní ze Švýcarska se usazovali na panstvích Leonarda z Lichtenštejna v Mikulově, pánů z Lipé, pánů ze Žerotína, ze Strážnice, a dokonce na církevním panství v Hustopečích, které patřilo brněnskému klášteru na Starém Brně.

Do konce 16. století vzrostl počet hutteritských osad na 54 (žilo v nich asi 20.000 obyvatel na 28 panstvích). Svěho času bylo hlavní sídlo (náboženské, intelektuální a administrativní centrum) celého společenství v Šakvicích, od poslední třetiny 16. století v Nových Mlýnech, později v Příbících.

Osídlení Šakvic

Datuje se k roku 1533. Šakvice patřily mezi nejstarší lokality, osídlené brzy po příchodu novokřtěnců na Moravu. Byly součástí panství Hodonín. Měly svého vrchního hospodářského správce (Diener der Notdurft), majícího dohled nad fungováním obce. Ten komunikoval se světskou vrchností a obec tak navenek reprezentoval. Šlo o velké sídlo se zastoupením řemesel a zemědělské výroby v počtu 400 obyvatel. Hutterité byli gramotní, znali písmo, vydávali literaturu a sepisovali své kroniky.

Na počátku 17. století nastalo období válek a příkoří a obce na Moravě se staly terčem útoků nejen Turků, ale i císařského vojska. Válečníci napadali sídla novokřtěnců opakovaně, protože věděli, že u nich najdou potřebné věci, jež mohou vyrabovat. Tak se stalo i v letech 1597, 1600, 1602, 1605, 1619, 1620, kdy bylo sídlo zcela vyrabováno.

Roku 1622 museli novokřtěnci definitivně opustit Moravu, byli vypovězeni dekretem Ferdinanda II. z 28. září 1622, aby během čtyř týdnů - nejpozději do 28. října 1622 - Moravu opustili a už nikdy se sem nevrátili. Jejich majetek připadl majiteli panství, ten je pronajímal nebo prodal.

Letos tedy uplyne 402 let od jejich vypovězení.

lo se 1 733 knih. Registrovaných čtenářů je 68, z toho 39 dětí. V roce 2023 bylo nakoupeno a vloženo do systému Clavius 47 nových knih a 6 deskových her. Z VF jsme přivezli 2 soubory o 434 svazcích. O připravovaných aktivitách vás informujeme na www.knihovnasakvice.webk.cz a formou vyvěšených plakátů.

Nežádanější tituly za rok 2023

Beletrie pro dospělé:

Miller, Beth - *Žena, která začala žít*
Harasimová, Markéta - *Pouta z pavučin*
Clark, M. H. - *Každý něco skrývá*

Beletrie pro mládež:

Kinney, Jeff - *Deník malého poseroutky*
Pospíšilová, Zuzana - *Kouzelná třída*
Corrigan, Sophie - *Zvířecí kámoši*

Těšíme se na vás a zajímavé tipy na četbu.

- mar-

Podrobně je zpracována tato historie v prezentaci MUDr. P. Šáchy z Nikolčic, který se hnutí novokřtěnců věnuje.

Přednáška 3. března 2024 v 15 hod. v sále knihovny v Šakvicích bude obsahovat obecné informace o vzniku hnutí a putování hutteritů na Moravu. Druhá část zaměří pozornost na existenci šakvickeho sídla a závěrem se bude prezentace věnovat jejich dalšímu osudu, kdy se uchýlili na Slovensko, později do Sedmíhradska, carského Ruska a až v 19. století se definitivně přesídlili do USA a Kanady, kde žijí ve svých koloniích do dnešní doby.

Prezentace bude obsahovat dokumenty, obrázky, zazní píseň k tématu a také jedna originální píseň v hutteritštině v podání PhDr. P. Šachové.

MUDr. P. Šácha

Obecní knihovna Šakvice zve na přednášku
Po stopách novokřtěnců
s MUDr. Pavlem Šachou

Historie, život v Šakvicích 1533 - 1622

Zazní též píseň v hutteritštině v podání PhDr. Pavly Šachové

3. března 2024, 15:00 v sále knihovny

■ Sokol Šakvice

Sokolovna

Dobrý den všem občanům Šakvic. Rád bych se vyjádřil k tématu převodu sokolovny na obec. Téměř 2 roky jsme společnými silami pracovali na nejpodstatnější části pro převod, a to na návrhu darovací smlouvy, kdy samozřejmě obě strany hájíly svoje zájmy, jak Sokol, tak obec. V první fázi vypracoval ještě původní výbor Sokola návrh smlouvy – ten byl výrazně postaven na stranu Sokola a s tím obec samozřejmě nesouhlasila a tzv. smetla návrh ze stolu. Navrhli jsme tedy, ať návrh smlouvy vypracuje obec. Tak se stalo a tento návrh byl pochopitelně postavený na stranu obce.

Nastalo tedy období mnoha schůzek (vedení Sokola a zástupců obce), kde bylo hlavní téma nastavit smlouvu tak, aby byla akceptovatelná pro obě strany. Je potřeba si uvědomit, že rozhodnutí o darování není pouze na Sokolu, ale návrh musí projít několika schvalováními – nejprve se musí odhlasovat na valné hromadě Sokola, dále pak župa Slovácká v Hodoníně a poslední a rozhodující slovo má ČOS (Česká obec sokolská) v Praze a ta potřebuje ve smlouvě vidět určité zaručené výhody pro Sokol, jako jsou např. cvičení v sokolovně zdarma, klubovna a místnost pro uskladnění pomůcek. Možná někomu přijde zvláštní, proč si Sokol klade podmínky, ale je to proto, že sokolovna má i s pozemky hodnotu cca 10 000 000 Kč a vzdá se tohoto majetku zcela zdarma ve prospěch obce. Samozřejmě si my jako Sokol uvědomujeme, že je sokolovna pro nás dlouhodobě neudržitelná, potřebuje investice a jediné rozumné řešení je darovat sokolovnu do majetku obce. Pokud bychom se nedohodli, mohl by nastat černý scénář, kdy Sokol nebude mít prostředky na provoz sokolovny a ten je opravdu finančně nákladný, obec by odmítla do budoucna Sokol dotovat, tím pádem by sokolovna propadla do majetku župy popř. ČOS – a to nikdo nechceme! Pro finální nastavení návrhu smlouvy bylo zapotřebí spousty kompromisů a ústupků obou stran. To se, troufám si říct, povedlo. Stálo nás to všechny mnoho úsilí, energie a někdy až vyjitých emočních chvil, ale to k dohodám patří.

Důležité je, že obec má do budoucna záměr budovu zrekonstruovat či postavit novou a dokonce s tím závazkem, že zvětší hrací plochu minimálně o 1/3 aktuální velikosti. To znamená, že si v sokolovně budeme moci zahrát téměř veškeré sporty a zatancujeme si v krásné, dostačující a reprezentativní sokolovně. Sokolovna totiž neslouží pouze pro sport, ale je to důležitá budova pro konání ostatních veřejných kulturních akcí – hody, plesy, košty vín a třeba i jako tělocvična pro základní školu.

Tímto děkuji všem, kdo se na té dvouleté práci příprav na převod podíleli, především ze strany obce paní starostce, Davidu Tomáškoví, Mirovi Brůčkoví a ze strany Sokola jsme to byli já, Jakub Votava a Víta Nevěděl. Ostatní členové samozřejmě také připomínali, namítali a pomáhali.

Uzávěrka článků do zpravodaje byla před valnou hromadou, tak pevně věřím, že je aktuálně návrh smlouvy schválený jak valnou hromadou, tak zastupitelstvem obce a leží na stole v Praze na ČOS, abychom nejpозději do konce roku sokolovnu předali obci.

Přeji příjemné jaro všem a sportujte. Každý, kdo chce pomoci se sportovním a kulturním děním v obci, je u nás vítaný. Aktuálně máme spolky fotbal – děti, stolní tenis dospělí + děti, volejbal, florbal, šipky a jsme organizátoři dětských karnevalů. Na závěr chci poděkovat všem, kdo se jakýmkoliv způsobem podílili na organizaci veškerých sportovních a kulturních akcí

v obci, protože vím, že to stojí mnoho úsilí, energie a spoustu volného času.

Za TJ Sokol starosta - Jaroslav Neuman

Florbal

Naše sokolovna ožívá během zimních měsíců díky kulturním a sportovním aktivitám, mezi kterými najdeme také florbal. Hráči se v naší sokolovně pohybují na menším hřišti, kde hraje tři proti třem bez brankářů. Tato adaptace je nutná vzhledem k omezeným rozměrům hřiště. I přes úpravu pravidel nám to neubírá na vášni pro hru. Scházíme se jednou nebo dvakrát týdně. Budeme rádi, když uvidíme nové tváře, které by se také chtěly společně s námi protáhnout.

Na konci loňského roku jsme opět uspořádali tradiční turnaj v Šakvicím mini florbalu. Sešlo se celkem 15 hráčů, kterým tato událost poskytla ideální příležitost pro odreagování mezi svátky a dobítí energie. Nejde zde jen o vítězství, i když každý se o něj samozřejmě snaží, ale především o účast a zážitek z pohodového odpoledne plného zábavy.

Výšlap na Pálavu

Výšlap na Pálavu - aneb další ročník dobrodružné výpravy Výprava na Pálavu se stala již tradiční akcí před Silvestrem. Naše túra začala okolo jedenácté hodiny v Pavlově, kde se shromáždilo více než padesát odvážlivců. Skupina statečně zdolala hrad Děvičky a následně dosáhla nejvyššího bodu Děvín. Odtud pokračovala kolem Dubu šipák až ke studánce, kde se všichni dobře posilili pro další část cesty.

Jeden z účastníků, který se vydal na tuto výpravu poprvé, překvapeně poznamenal, že očekával banány a pomeranče, ale místo toho mu ostatní nabídli tlačenku a špek. Po úspěšném překonání výzvy se celá skupina přesunula do sokolovny, kde se konalo příjemné posezení a malý košť gulášů. Místní kuchtič připravili další skvělé lahůdky - chlebičky, očka, cukrovi... Všem, kteří se podíleli na přípravě těchto pochoutek, náleží obrovský dík. Akce se stala nejen fyzickou výzvou, ale i příležitostí pro společné setkání a sdílení zážitků, které zanechají krásné vzpomínky. Máme velkou radost, že se akce účastní jak ti nejmenší, tak také ti v pokročilém věku. Také nás těší, že vždycky panuje skvělá atmosféra - jak při výšlapu samotném, tak při podvečerním posezení v sokolovně.

Za TJ Sokol Šakvice Ing. Vít Nevěděl

Stolní Tenis

V roce 2023 měl oddíl stolního tenisu sedm hráčů, z toho se šest hráčů aktivně účastní mistrovských soutěží v okrese Břeclav. Družstvo hraje v soutěži okresní přebor 3. třídy. V polovině soutěže jsme byli v tabulce na 7. místě z celkového počtu dvanácti týmů. I tento rok bychom měli udržet okresní přebor 3. třídy. Pravidelné tréninky stolního tenisu se konají každý pátek v podvečer v šakvicím Sokolovně.

Na konci roku 2023 jsme uspořádali již tradiční Vánoční turnaj, kterého se zúčastnilo 16 hráčů z řad registrovaných tak i amatérských hráčů.

Před rokem jsme otevřeli dveře pro osm nových malých stolních tenistů. Dnes s radostí sledujeme, jak se 6-8 dětí pravidelně schází na trénincích. Je krásné vidět, jak společně rostou a rozvíjejí své dovednosti. Jsme hrdí na každý jejich pokrok a plní očekávání dalšího roku společného stolního tenisu. Tréninky jsou každé pondělí od 17:00 hodin a rádi uvítáme nové hráče.

Naším cílem pro příští rok, je rozšířit tým o aktivní hráče, případně do soutěže přihlásit i druhý tým z řad nováčků a dětí.

Za TJ Sokol Šakvice – Pavel Smutek

Halloweenská Párty

V sobotu 11. 11. 2023 TJ Sokol Šakvice za pomoci Holek v akci pořádali Halloweenskou párty v Sokolovně. Děti přicházely do sálu sokolovny ve strašidelných kostýmech, kde na ně čekalo odpoledne plné zábavy se strašidelným fotokoutkem.

Holky si připravily vlastní animační program, kterým ho dlou-

hé dvě hodiny provázely tři čarodějnice Sibyla, Sabrina a Morgana. Děti byly po celou dobu zapojeny do celého programu. Plnily několik úkolů jak sportovních tak i logických na myšlení, kde na konci programu po uhodnutí a vyluštění zaklínacího kouzla je čekalo velké překvapení v podobě velké dřevěné truhly plné odměn. Každé dítě tak dostalo balíček se sladkostí i kreativní odměnou.

Po skončení animačního programu následovala dětská Halloweenská diskotéka, kterou doprovázela spolupřátelka DJ Zdeněk Tomek – moc mu děkujeme.

Děkujeme všem za spolupráci a těšíme se na další akci pro děti.

Za TJ Sokol Šakvice – Magda Březinová

■ Poplatky za popelnice (FAQ)

V únoru se na obci platilo za popelnice (obecně svoz komunálního odpadu) za rok 2023. I když jsme platbu odpadu podle objemu (vyvezené nádoby/popelnice) zavedli v loňském roce, tak teprve letos jsme měli první vyúčtování. A protože některé dotazy se opakují a připomínky se opakují, tak bych je rád vysvětlil.

Jak to celé funguje?

Platí se za litr objemu vyvezené nádoby (popelnice). Lepší je tedy mít nádobu menší. V roce 2023 byl zaváděcí poplatek 0,75 Kč za litr. Letos je to 1 Kč za litr. My jsme třeba měli velkou popelnici 240 l, kterou jsme jednou za čtrnáct dní nenaplnili. Řešením by bylo vyvázet ji 1x měsíčně, ale ať na to nemúsíme myslet, koupil jsem popelnici menší 120 l.

Poplatek za 1 litr objemu: 1 Kč			
2024	1 svoz	2 svozy/měsíc	1 svoz/měsíc
svozu	1	26	13
1 l objemu	1 Kč	1 Kč	1 Kč
Velikost nádoby v litrech			
60	60 Kč	1.560 Kč	780 Kč
110	110 Kč	2.860 Kč	1.430 Kč
120	120 Kč	3.120 Kč	1.560 Kč
240	240 Kč	6.240 Kč	3.120 Kč
1 100	1.100 Kč	28.600 Kč	14.300 Kč

Proč platím za celou popelnici a ne za skutečný odpad podle váhy?
Váhy na popelářských vozech se testovaly a bohužel nejsou vždy spolehlivé. Např. pokud auto stojí do kopce nebo z kopce, tak hmotnost odpadu nesedí.

Proč platím tolik, když jsem si popelnici nechal vyvézt v minulém roce jenom 2x?

Nějaký komunální odpad vždy člověk vyprodukuje. Nechceme občany motivovat k tomu, aby odpad pálili, vozili do Hustopečí na sběrný dvůr, dávali do košů na obci nebo házeli do příkopu. Proto je ve vyhlášce zavedené minimum 60l na občana a měsíc. Pro rok 2023 to znamená 540 Kč na osobu, pro rok 2024 to je 720 Kč za osobu. Kvůli větší podpoře třídění budeme uvažovat o snížení minima na 40l. Ale to by se projevilo zase až v roce 2025.

Nechci vyvézt popelnici, ale mám ji před domem. Co s tím?
Hantály vyvezou všechny popelnice, kterou jsou nachystané venku. V případě, že máte popelnici před domem a nechcete, aby ji vyváželi, dejte na ni cedulku se zřetelným nápisem „Nevyvážet“.

Můžu reklamovat vývoz, který se neuskutečnil?
Ano. Jde třeba o situaci, kdy vidíte ve vyúčtování vývoz popelnice a víte, že v tom termínu venku nebyla. Je potřeba reklamaci dát co nejdříve – Hantály mají na vozech GPS a kamery, je možné dohledat, co se stalo. Varianta je i ta, že váš kód má na popelnici někdo jiný. Abychom tyto případy odchytili včas, rádi bychom svozy dávali na stránky nebo posílali e-mailem jednou měsíčně.

A děkujeme, že třídíte. Má to smysl. Do budoucna nám nebudou tak růst poplatky za skládkování, tím pádem nebudeme muset zvyšovat poplatky pro občany.

David Tomášek, starosta

■ O rodičích a kouzelných místech u Dyje

Odpoučinek je vlastně takové nicnedělání a právě z toho mě vyrušila moje maminka. Byla sobota, a jelikož se tehdy ještě v sobotu chodilo do práce, tak pro mě a mou sestru Věru už to byla jakoby malá neděle. Maminka pracovala u otce-včelmistra jako pomocnice u včel. Zavolala na nás, protože si povídala: ať děcka vysmrádnou, vezmu jich s sebou do šutráku. Děcka, chcete jít se mou do šutráku u Dyje za tatú? On tam jel ke včelám. Naše odpověď byla vždycky: jo, jo mami, to je moc bezva. Náš úsměv vše jen potvrzoval. Tak se teda připravte a můžeme vyrazit. Kolem parku, hasičárny, kolem hřbitova a dole kolem transformátoru. Doprava kolem Samsonových míjíme cestu do Strachotína. Teď rovně dolů až k chalúpcce. Přívozem vede písečná cesta vygajdaná od vozů od jejich kol a deště, až k řece Dyji. Procházíme kolem řady vinohradů, na jejichž koncích stála vždy mohutná třešň, která pamatovala dlouhá léta. Snad stoletý stromy. Jako ty duby, co rostou na druhé straně Dyje. Dnes už tak mohutný třešň nikde nejsou ani vidět. Sundali jsme si boty, svázali je šňůrkama k sobě a hodili jsme si je kolem krku, aby nám v rukách nezavazely, no a jen tak naboso se brodili v tom písku. Jak nádherný pocit, když teplý písek, prohřátý sluncem, nám procházel mezi prsty. Jak příjemně šimral na šlapkách až po kotníky. To bylo bezva, ten pocit blaha už jsem mnohá léta necítil, protože jsou tady roky a nosím všude boty. Škoda, že jsem to znova nikdy nezkusil. Jak minuly léta, tak s nimi minuly i různé pocity, a to je opravdu škoda. Vinohrady a stromy byly jen asi do čtvrtiny té cesty a pak už byly soukromý políčka, oddělený opět cestou na Strachotín. Za ní už veliký lán jezeďáckýho pole, vedoucího až k Dyji. Když jsme přijeli až tam, cesta se rozdvjovala doleva i doprava zase směrem ke Strachotínu a vlevo pak po proudu řeky Dyje až k šutráku, kam jsme se museli vydat. Než jsme přišli k chalúpcce, tak hned po levé straně bylo travnatý hřiště, kde se hrával fotbal i pohárky. A když se zrovna nehrál fotbal, tak se tu pásly krásné soukromníky. Travička byla krásná šťavnatá, mnohem lepší než mnohý na dnešních hřištích. Určitě na to mělo vliv kvalitní prohojení dobyt看em. Zajímavý, že to nikomu nevadilo. No, byla jinší doba a ta nesla s sebou různé věci, ať dobrý, nebo někdy horší. V zátočině u Dyje stávala chaloupka i se zahrádečkou. Byla jako z pohádky. Původní majitel se jmenoval nějaký Hemela. Po válce byl odsunut do Rakouska nebo Německa. To nevím přesně. Tam byl údajně členem Landsmanshaftu. Než musel opustit republiku, dělal v Brně v Mosilaně nějakýho šéfa. Dalšími majiteli byli Jožka Ficuj a Valgeburga. Lidi jí říkali paní Valina. No a chaloupka ještě párkrát změnila své majitele, dnes už ani nevím, kdo všechno se tam vystřídalo. V zátočině u Dyje, na druhé straně lužní les. Stála tam stěna mohutných listnatých stromů, většinou dubů, přímo před námi se táhl hřeben palavských kopců. Bílý jurský vápenec, na něm hrad, tři panny a pes. Jsou to čtyři skalní výběžky. Prostě naše Palava, perla Moravy. Jožka Fic bagroval ze dna Dyje korečkovým rypadlem na pontonech říční písek, který si kupovali stavebníci jak místní, tak přespolní z blízkých dědin. Byl kvalitní, tak šel dobře na odbyt. Za nějaký čas byl bagr vytažen z Dyje nahoru na pevnou zem, i s vozíky, který sloužily na vytěžený písek. Tyhle věci tak končily svoji éru. Čekaly už jen na sešrotování nahoře mimo vodu, jako předpotopní zvířata. Bylo to všechno venku už delší dobu, než se to odvezlo všechno bůhvíkam. Paní Valina byla moc hodná žena. Převážela lidi na pramici pomocí našponovaného lana z jedné strany Dyje na druhou. Lano bylo uchyce-

no za stromy. Když lidi sedli na loď, paní Valina ručkovala po laně na druhou stranu. Vozila ty, co šli přes les do Palavy, nebo jen na kopřivy pro dobytek. Byla to těžká práce pro ženu, ale i kousek záliby a romantiky. Lidi bylo opravdu hodně a paní převážela už od rána až do pozdního večera. Nikdy nenechala na druhé straně lidi čekat až do druhého dne a převezla je kousek od „Dětskýho“, místa, kde se koupaly malý děcka nebo špatní plavci, byla tu poměrně plytká voda. Nedaleko, na mírné vyvýšenině, stála dřevěná černá rybářská bouda. Byla po proudu Dyje směrem k šutráku, kam jsme měli namířený. Ještě se ale vrátím kousek proti proudu, tam byla Malá Špica. Veliká hloubka hned z kraje vyvýšeného břehu. Sem chodili rybáři na štiky a jenom dobří plavci. Dyje byla velmi zrádná. Hned kousek u cesty na Strachotín byl vrbový hájek až k Hanzlu. To byla propust, kterou se dřív reguloval průtok vody z lesů a luk po povodních. Na potůčku splávek do Dyje a to je místo, kde byla Velká Špica nejhlubší. Tady plavci z vyvýšeného břehu skákali po hlavě do Dyje. Tu málokdo dosáhl dna, odkud přinesl v hrsti písek jako důkaz. Takovej plavec byl pak hodně uznávaný a hodně dlouho se o něm hovořilo pochvalně a s obdivem. Tyhle místa u Dyje byly kouzelná. Často na břehu seděli malíři a kreslili tu zátočinu s lužním lesem, v pozadí s obrysem Palavy. No ale už dost vzpomínek na to krásný zákoutí kolem chaloupky a naší řeky. My jsme pak pokračovali dál. Před námi se objevil v plné kráse vytěžený šutrák se stromy olší, osik, vrb a množstvím vzrostlých keřů. Hned z kraje mělo JZD ustájený dobytek. Krávy ve staveních pro ně určených. Celá veliká plocha starýho šutráku byla plná tůní a ostrovů, protože tam nastupovala voda zespodu. V tůních byly ryby, kam chodili rybáři, někdy i pytláci lovit načerno plevelný ryby. Ty místa jsem důvěrně znal, často jsem je navštěvoval. Ještě pár kroků a stáli jsme u řady úlů, plných bzučících včel. Mezi nimi jako král, jejich ochránce a milovník pracoval náš tata. Radost veliká ze shledání. Tato, ahoj, došli jsme za tebou i s maminkou, která ti přinesla baštu na jídlo a taky pití. To není možný. Vy jste na mě nezapomněli, vy moji milí, nejzlatější? Udělali jste mně velikou radost. Tato, my jsme na tebe mysleli pořád, jestli ti po nás není smutno. Naše maminka byla Marie, ale pro tatú to byla Maňa. On pocházel z Ostravy a tam se tak mluvilo. Bylo vidět, že se mají hodně rádi. Pojď Maňo, dám ti velkou pusou. Šibalcky se po nás podíval a usmál se. Maminka se na něj už taky těšila. Mladí lidi plní emocí, to víte, těch úsměvů a škádlení. My s Věrou jsme tajně po očku vše pozorovali. Po chvíli vyprávění a hodování jsme se i s tatou vraceli domů. Byl to krásný den plný radosti a údivů, jak je příroda tady u Dyje krásná. Často na ty procházky vzpomínám. Obzvlášť teď, ve stáří, a je mně smutno po rodičích, který už odešli na jiný svět, někde na nebesích. Stále mám ale pocit, že jsou tu v myšlenkách s námi. Přeji všem, ať chodí, pokud budou moci, i s dětmi do přírody. Když se sejdete někde na hezkých místech pospolu, budete často vzpomínat na zážitky, který spolu s dětmi zažijete. Okolí naší dědiny je krásný, i když ráz krajiny se podstatně změnil. Stále nám má ale co ukázat. Uvidíte, že člověk pak může být opravdu šťastný. Mějte se všichni moc dobře. Nevím, jak dlouho se ještě budu moct věnovat psaní svých článků. Rád ale potěším lidi vzpomínkami, pro nás všechny tak blízkými. Čas vše ukáže. Je neúprosný.

Polda

■ Rodiče a děti

Velmi rád a hodně často vzpomínám na chvíle svého dětství. Kolik krásných chvil s rodiči jsme prožili na procházkách přírodou. Toho nekonečného vyprávění co kde je, co kde roste a jak to vypadá. Všechno má své zákonitosti, svou barvu, vůni i tvar. O tom nám rodiče povídali a nebralo to opravdu konce. Tolik

hloh

toho bylo, až se nám z toho všeho točila hlava. Nám to problém ale nedělalo. Dnešní děti mají své počítače. A taky říkají, že jim to problémy nedělá. Takže, jak je vidět, nikdo z nás si problémy nepřipouští. Asi to všechno nese doba. S námi byli rodiče a kontakt s nimi byl přirozený a přesto něčím zvláštní. Tvořil celistvost rodiny, a já si myslím, že dnes nám to jaksi schází. Při procházce třeba otec povídá: víš, jak vypadá mateřídouška? Povídám ne, nevím. Tak pojď, ukážu ti. A šli jsme tam, kde roste. Cítíš tu omamnou vůni? To je ona. Podívej, z tak malých kvítků, tak pohádková vůně. Přitom je nenáročná na vláhu, na půdu nakypřenou ani prohojenou. Mateřídouška, nenáročná, nizoučká, jako by se bála ukázat se světu. Není jí třeba velikého vzrůstu. Dokáže nás zaujmout vůní svých květů a množstvím druhů hmyzu, který na ní hledá svůj nektar a pyl. Rostlinka, která má ráda nezoraný meze a naše moravský slunce, spíše sucho a proto o ní mluvím. Je tak nenáročná, ale o to krásnější svou nevinností a malým vzrůstem. Vidíš, je to jako u lidí. Už je málo míst, kde by se dala tahle rostlinka navštívit. Těší mě to všechno, co jsme na procházkách s rodiči mohli poznat. Ale taky mnoho dalšího. Co je to za stromek, co vypadá jako nějaký keř, tak bujný a divoký? To je hloh. Můžeš ochutnat i jeho plody. Zkus to. No, nic moc, hodně drobný a nevýrazný. Ale taky velmi zdravý. Obzvlášť tuto rostlinu miluje naše srdce. Co všechno nám může

mateřídouška

naše příroda dát! Je k nám štedrá, musíme si jí vážit. Když nebude ona, nebudeme tu ani my. No a na závěr, tato, co tento keř? To jsou jakoby na obloze mráčky beránků. Takové květy, jako sních. To jsou, po našem, kozičky. Jinak taky černý bez. Dají se jíst osmažený v těstíčku. Moc dobrý. Ale i čaj s těch květů je úplná bomba, obzvlášť když je vařen i se šípky. Výborný pro zdraví, na to nezapomeň. Každá vzpomínka na rodiče mi dělá velkou radost. Bylo to pro nás děti poučení i zábava. Příště bude snad i pokračování.

Polda

■ 70 let od železniční tragédie v Šakvicích

Zapálením svíček, věncem a modlitbou jsme si 21. prosince připomněli vlakové neštěstí z roku 1953. Pietní akce se zúčastnili zástupci farnosti, hasičů, paní starostka i děti ze šakvicke základní školy s paní ředitelkou Havelkovou a paní učitelkou Brúčkovou. Fakta o neštěstí se děti dozvěděly v rámci výuky. K nehodě došlo v noci na Štedrý den roku 1953, zemřelo při ní 106 lidí a další byli zraněni. Rychlík R4 narazil do osobního vlaku č. 718 z Brna. O svoje vzpomínky se do večerních zpráv ČT z regionu podělila paní Marie Osíčková, děkujeme jí za její vyprávění. Doufejme, že se už nic takového nestane.

David Tomášek, starosta

■ Moment, kdy 176 tun narazilo do dřevěných vagonů

Jednu dobu nejhorší železniční nehoda v Československu se odehrála právě u nás. V současné české železniční historii stojí na druhém místě, co se tragičnosti týče. Odehrála se v jednu hodinu ráno na Štědrý den v roce 1953. Srážka osobního dělnického vlaku s rychlíkem si vyžádala minimálně 103 lidských životů a minimálně 83 lidem zapříčinila zranění. Jednalo se zejména o lidi vracející se z práce a domů na Vánoce.

Na vině byl slovenský opilý personál rychlíku jedoucího z Prahy (přes Brno do Bratislavy).

Dle výpovědi účastníků víme, že osobní vlak stojící v Šakvicích byl plný cestujících, kteří museli i stát, protože už k sezení nebylo místo. Když osobní vlak před Šakvicemi kvůli čekání na uvolnění koleje zastavil, někteří lidé začali vystupovat v domnění, že už jsou na nádraží. Některým to zachránilo život. Chvilí poté do soupravy osobního vlaku v rychlosti 86 km/h najel rychlík, což zapříčinilo převrácení celkem dvanácti vagonů, z nichž jeden poškodil i vlak přijíždějící z Bratislavy, tedy z druhé strany. Zadní vagony byly rozdraceny.

Pan Otřísal z Hustopečí, který nehodu zažil, uvedl, že rakvi bylo v nádražním skladišti více a spousta lidí zemřela i cestou do nemocnice, takže počet obětí mohl být daleko větší, odhadem přes 200, s čímž souhlasilo i mnoho dalších přeživších.

Paní Kostřounová, která do Šakvic přijela se SDH ze Staroviček po spuštění sirén, popisuje ležící lidi, kteří ji ve zbídačeném stavu vyzývali, aby je radši zabila. Vagony byly v dezolátním stavu, lidé naříkali, některým chyběly končetiny, jiní byli rozmačkaní a zaklínění mezi sedačkami, vlak stále hučel. Na místě pomáhala ještě skoro dalších 5 hodin.

Dnes víme, že topič, strojvedoucí i vlakvedoucí byli opilí červeným vínem a strojvedoucí dokonce usnul, takže varovná návěstí neviděl. Vranovicemi projel o 50 km/h vyšší rychlostí, než jaká byla tehdy povolena. Vínem se opili v Nových Zámkách u kamaráda, cestou zpět vystřízlivěli, ale alkohol je unavil. Později byli odsouzeni na 4, 5 a 3 roky vězení. Synem strojvedoucího, který byl členem KSČ, byl navíc známý cyklistický reprezentant - i to mohl být důvod nízkého trestu a nedostatečného informování o události. Podle historika Ladislava Valihracha by zviditelnění tragédie vrhlo stín na budovatelské úsilí.

Za zmínku stojí i hyenismus některých občanů, kteří rychle využili situace ve svůj prospěch a zemřelé cestující začali okrádat o hodinky, prsteny a peněženky. Druhý den musela na místo přijet armáda. Škoda na vlacích byla vyčíslena na 5 milionů Kčs. Zhruba 30 lidí, kterých tehdy po nehodě pomáhalo, mimo jiné i hasička ze Staroviček, bylo Antonínem Zápotockým oceněno vyznamenáním. Kritiku si odnesli naopak zdravotníci v nemocnicích, jejichž přístup byl hodnocen jako nedostatečný.

Celá situace byla velmi zestručněna, Rudé právo jí věnovalo spodní roh pravého sloupečku s názvem Úřední zpráva ministerstva dopravy. Stránce však dominoval velký nadpis: „Chceme dosáhnout v našem pohraničním okrese vysoké zemědělské výroby.“

Vyhaslé životy redakce vtěsnila do věty: „je větší počet mrtvých a raněných.“ Tak už to ale bývá; o chybách a omylech každý nerad píše, kor když by to na něj mělo vrhnout špatné světlo.

Nehodu z mostu viděl i někdejší šakvický kronikář Jan Svoboda. V roce 1960 u Stěblové tragicky zemřelo 118 lidí. Jedná se o největší železniční neštěstí na našem území. Trať Brno – Břeclav nehody přitahovala už od začátku. První vlakové neštěstí v Evropě se odehrálo roku 1839 u Vranovic.

V roce 2011 byla na nádraží v Šakvicích odhalena pamětní deska, za což můžeme být vděční právě panu Valihrachovi a panu V. Seluckému.

-Char-

Čerpáno z:

Rudé právo, 1953-12-27, *Úřední zpráva Ministerstva dopravy*
<http://archiv.ucl.cas.cz/index.php?path=RudePravo/1953/12/27/2.png>

Břeclavský deník, 2010-12-24. Zuzana Pletichová. *Tragické Vánoce 1953: zemřelo na sto lidí.*

Brněnský deník, 2007-12-22. Pavel Mokřý. *Vánoční tragédie: 103 mrtvých, 83 zraněných.*

In: iDNES, Brno a jižní Morava. Jana Soukupová, 23.12.2013. [online]. *Na Štědrý den zemřelo 106 lidí.*

Dokumentární cyklus Osudové okamžiky, *Nehoda u Šakvic.* [online].

Šakvický zpravodaj najdete na internetové adrese www.sakvice.cz
Své příspěvky můžete zasílat na adresu: knihovna.sakvice@seznam.cz.
Uzávěrka příštího čísla je 30. září 2024. Těšíme se na vaše příspěvky.

Šakvický zpravodaj 1/2024

vydavatel: obec Šakvice, registrační číslo periodika: MK ČR E 20162
redakční rada: Ivana Martínková (-mar-), Zuzana Francová (-fra-), Šimon Charoušek (-Char-)
grafická úprava a tisk: DD tisk, s.r.o. - Hustopeče

Vyšlo v dubnu 2024 v nákladu 600 výtisků. Neprodejné. Vychází nepravidelně.